

7. navadna nedelja B

*Gospod, zaupam v tvoje usmiljenje,
moje srce naj se raduje tvoje pomoči.
Naj ti pojem hvalo, ker si mi izkazal dobroto.
(Ps 12,6)*

Prvo berilo

Izaija 43,18-19.21-22.24b-25

To govori Gospod: "Ne spominjajte se prejšnjih reči, ne mislite na nekdanje reči. Glejte, nekaj novega bom naredil, zdaj klije, mar ne opazite? Da, speljal bom pot skozi puščavo in reke skozi pustinjo. Ljudstvo, ki sem ga zase upodobil, naj pripoveduje mojo hvalo. Vendar nisi klical mene, Jakob, nisi se trudil zame, Izrael. Le nadlegoval si me s svojimi grehi, utrujal si me s svojimi krivdami. Jaz sem, jaz sem tisti, ki izbrisujem tvoje prestopke zaradi sebe in se ne spominjam tvojih grehov."

Drugo berilo

2 Korinčanom 1,18-22

Bratje in sestre, pri Božji zvestobi! naša beseda do vas ni 'da' in hkrati 'ne', saj Božji Sin Jezus Kristus, ki smo ga mi med vami oznanili, jaz, Silván in Timótej, ni postal 'da' in hkrati 'ne', ampak se je v njem zgodil 'da'. Vse Božje obljube imajo v njem svoj 'da'. Zato se po njem prek nas dviga k Bogu v slavo tudi 'amen'. Bog nas skupaj z vami utrjuje za Kristusa in nas mazili; vtisnil nam je tudi pečat in v naša srca položil poroštvo Duha.

Evangelij

Marko 2,1-12

Ko je Jezus čez nekaj dni spet prišel v Kafarnáum, se je razvedelo, da je v hiši. Veliko se jih je zbralo, tako da še v preddverju ni bilo več prostora, in jim je oznanjal nauk. Tedaj so prišli in k njemu prinesli hromega, ki so ga štirje nosili. Ker ga zaradi množice niso mogli prinesiti predenj, so nad mestom, kjer je bil, odkrili streho; naredili so odprtino in spustili posteljo, na kateri je ležal hromi. Ko je Jezus videl njihovo vero, je rekel hromemu: "Sin, odpuščeni so ti grehi!" Sedelo pa je tam nekaj pismoukov, ki so v svojih srcih premišljevali: "Kaj ta tako govori? To je bogokletje! Kdo more

odpuščati grehe kakor edino Bog?" Jezus je v duhu takoj spoznal, da pri sebi tako premišljujejo, in jim je rekel: "Kaj tako premišlujete v svojih srcih? Kaj je laže: reči hromemu: 'Odpuščeni so ti grehi' ali reči: 'Vstani, vzemi posteljo in hodi'? Ampak da boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe," je rekel hromemu: "Pravim ti: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi domov!" Ta je vstal in takoj dvignil posteljo ter šel ven vpricho vseh, tako da so bili vsi iz sebe in so slavili Boga ter govorili: "Kaj takega še nikoli nismo videli."

V razmislek

"Česa takega še nismo videli!" – ne, česa takega ljudje iz Kafarnauma še niso doživeli v svojem življenju: v Jezusu se povezuje zdravilna pomoč bližine Boga z Njegovo brezpogojno ljubeznijo in usmiljenjem.

Kar se sprva zdi kot "normalen" potek zdravljenja bolne osebe, ki je bila pripeljana k Jezusu, se hitro razvije v nekaj nepričakovanega in globokega. Pripoved govori o hrepenenju ljudi, da bi postali in bili zdravi v celoti (v telesu, duši in duhu). Jezus najprej govori o skriti izkušnji ljudi, da greh in osebna krivda vplivata na celotnega človeka in jih tega odreši. Če njihovo srce (središče osebe) prejme več svobode, gredo lahko tudi sami, brez pomoči drugih, naprej po svoji lastni poti.

Učenjakom pa ta pot ozdravljenja ni razumljiva. Ostajajo na ravni strahu pred izgubo prave vere in pred izgubo strahospoštovanja do Boga, pred bogokletstvom in verjetno tudi pred izgubo moči, ki jim preprečuje, da bi videli globlje. Šele vidna telesna ozdravitev se zdi, da jih je prepričala.

Ali smo danes veliko bolj drugačni? Predvsem se trudimo, da bi v primeru kakršne koli telesne težave uporabili hitro in zanesljivo sredstvo. Če bi se ukvarjali s vprašanjem, kakšen delež igra pri naši bolečini naša notranjost, celo naša osebna krivda in kateri vzorci nas delajo bolne, bi bilo to neprijetno, neudobno, boleče in bi se tega zgolj s težavo lotili. Pri tem pa smo spregledali, da smo si z zanikanjem in zatiskanjem oči pred našimi možnostmi ozdravitve sami ukradli možnost ozdravitve.

Splača se pogledati tudi tiste, ki v tej pripovedi niso dobili posebne pozornosti. To so prijatelji hromega, ki se zelo trudijo, da bi bili njihov sobrat deležen ozdravljenja. Ne samo, da so ga prinesli tja, trudijo se tudi za izvirno in kreativno rešitev, ko vidijo, da po "običajni" poti ne bodo prišli nikamor. Kakšna sreča, če ima nekdo takšne prijatelje, ki ga nosijo, ki skupaj z njim krenejo na pravo pot, ki skupaj z njim premagajo tudi nemogoče – vsakršne prepreke iz skepse, nezaupanja, distance in strahu! Mi, ki nismo samo potrebni ozdravljenja temveč smo tudi del družbe, smo povabljeni, da na podoben način ravnamo s svojimi sobraty in sosestrami in njihovimi omejitvami. Tako poskušamo skupaj z njimi najti novo pot in priložnosti in jim hkrati sporočamo, da jih Bog hoče iztrgati iz njihove zaslužjenosti in da lahko temu Bogu zaupamo, ker je Bog življenja in smrt ne bo imela zadnje besede!